

Sygn. akt II K 996/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrkowska

Protokolant: Katarzyna Nowopolska

po rozpoznaniu w dniach: 23 listopada 2017 roku i 1 marca 2018 roku na rozprawie

sprawy **J. J.**, syna D. i H. z domu S., urodzonego dnia 20 sierpnia 1976 roku w B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 czerwca 2017 roku w G. na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki P. (...) o nr rej. (...) znajdując się

w stanie nietrzeźwości, gdzie poddany badaniom na zawartość alkoholu

w wydychanym powietrzu urządzeniem pomiarowym A. D. 6810 wykazał w pierwszym badaniu o godz. 7:41 – 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

a następnie poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem pomiarowym A. A.2,0 w wykazał w pierwszym badaniu o godz. 7:47-0,43 mg/l, w drugim badaniu o godz. 7:50 – 0,26 mg/l, w trzecim badaniu o godz. 7:53 – 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

– tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

o r z e k a:

I. ustalając, że oskarżony J. J. dopuścił się popełnienia zarzucanego oskarżeniem czynu, z tym ustaleniem, iż badania na zawartość alkoholu

w wydychanym powietrzu przeprowadzone urządzeniem pomiarowym A. D. 6810 wykazały o godz. 7:41 – 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś badania przeprowadzone urządzeniem pomiarowym A. A.2,0 wykazały o godz. 7:50 – 0,26 mg/l, zaś o godz. 7:53 – 0,27 mg/l alkoholu

w wydychanym powietrzu, które to zachowanie wyczerpuje znamiona występku z art. 178a § 1 k.k. oraz uznając, iż wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k., warunkowo umarza postępowanie karne wobec J. J. na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. na mocy art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 63 § 4 k.k., orzeka wobec oskarżonego J. J. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku, przy czym na poczet wykonywania środka karnego zalicza okres zatrzymania dokumentu prawa jazdy od dnia 14 czerwca 2017 roku do dnia 2 marca 2018 roku;

III. na mocy art. 67 § 3 k.k. i art. 43a § 1 k.k., zobowiązuje oskarżonego J. J. do zapłaty świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, w kwocie 2.000 zł (dwa tysiące złotych);

IV. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k., art. 7 i art. 16 ust. 1 Ustawy

z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego J. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 701 zł 41 gr. (siedemset jeden złotych czterdzieści jeden groszy) tytułem wydatków postępowania oraz wymierza opłatę w wysokości 80 zł (osiemdziesiąt złotych).

Sygn. akt II K 996/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 czerwca 2017 roku w godzinach wieczornych, do ok. godz. 23:30 oskarżony J. J. spożywał alkohol w postaci 2 litrów piwa.

Następnego dnia, w środę rano, po godzinie 7:00, wyjechał z miejsca zamieszkania w G. przy ul. (...) samochodem osobowym marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...), by odebrać syna z miejsca zamieszkania przy ul. (...) w G. i zawieźć do szkoły. W drodze powrotnej, gdy znajdował się na ul. (...), odebrał telefon komórkowy i rozmawiał przez aparat trzymając go w rękę przy uchu. Został zatrzymany do kontroli przez patrol Policji, przy ul. (...), na wysokości posesji nr (...). Oskarżony przyjął mandat w wysokości 200 zł oraz 5 punktów karnych w związku z popełnieniem wykroczenia z art. 97 kw, jednakże nerwowe zachowanie J. J. spowodowało, iż funkcjonariusze przeprowadzili badanie jego trzeźwości.

Badanie na urządzeniu Alkotest 6810 o godzinie 7:41 wykazało 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przewiezieniu na Komisariat I Policji, badanie oskarżonego na urządzeniu A. A 2.0 wykazało o godzinie 7:47 - 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Z powodu znacznej rozbieżności wyników, trzeźwość J. J. badano jeszcze dwukrotnie, o godzinie 7:50 i 7:53, z wskazaniem analizatora odpowiednio 0,26 i 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

Interwenującym funkcjonariuszom oskarżony powiedział, że do godziny 23:30 dnia poprzedniego spożył 2 lity piwa.

(dowód: protokół badania trzeźwości – k. 2, 3,

pokwitowanie – k. 5,

kopie dokumentów - k. 71-92,

opinia z zakresu badań toksykologicznych – k. 114-117,

zeznania świadka R. J. – k. 7-8, 98-99,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. J. – k. 14-15, 91-92)

J. J. przesłuchany w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Przesłuchany na rozprawie w charakterze oskarżonego, J. J. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego występkę, oświadczając, iż spożywał alkohol dzień wcześniej, w godzinach od 19:30 do 23:00 i były to cztery piwa (...). Rano nie miał świadomości, że w jego krwi znajduje się alkohol. W dniu zdarzenia nie planował kierować samochodem, ale rano żona poprosiła go o odwiezienie dziecka do szkoły, to jest droga (...) km w obie strony. Gdy wracał, odebrał telefon. Policjanci zauważyli, że J. J. rozmawia przez telefon i zatrzymali pojazd do kontroli. Ewentualny wyrok może źle wpłynąć na jego karierę zawodową. Po odczytaniu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego, na pytanie obrońcy,

J. J. wyjaśnił, że po pozostawieniu dziecka pod szkołą, zażył lek w sprayu, T. verde, gdyż bolało go gardło. Oświadczył, iż liczy na to, że jego zachowanie zostanie potraktowane jako wykroczenie.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. J. – k. 14-15, 91-92)

Oskarżony nie był dotychczas karany sędownie. W dniu zdarzenia został ukarany mandatem karnym za naruszenie zakazu korzystania podczas jazdy z telefonu komórkowego wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w rękę. W roku 2015 został ukarany mandatem karnym za przekroczenie prędkości i niezastosowanie się do znaku zakazu ruchu w obu kierunkach.

(dowód: dane o karalności – k. 46,

informacja z ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego – k. 47)

J. J. ma 41 lat, pracuje jako konsultant do spraw informatycznych, ma na utrzymaniu troje dzieci, jest w trakcie rozwodu. Osiąga miesięczny dochód w wysokości około 8.000 zł.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. J. – k. 96)

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany materiał dowodowy bezspornie wskazuje na winę i sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Sąd ustaleń w tym zakresie dokonał w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty, wnioski opinii biegłego z zakresu badań toksykologicznych, zeznania świadka R. J. oraz w mniejszym stopniu wyjaśnienia J. J..

W zakresie przyczyn i przebiegu podjętej interwencji, a także zachowania oskarżonego J. J., Sąd uznał za w pełni wiarygodne, wyczerpujące, niesprzeczne wewnętrznie zeznania funkcjonariusza Policji R. J.. Nadto relacja świadka znajduje potwierdzenie w wynikach badania trzeźwości oskarżonego.

Sąd co do zasady uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego J. J. dotyczące okoliczności kierowania pojazdem mechanicznym w dniu 14 czerwca 2017 roku oraz przyczyn i przebiegu zatrzymania przez patrol Policji. Skoro u oskarżonego

w wydychanym powietrzu badania wykazały obecność alkoholu, nie sposób nie uwzględnić przyznania się oskarżonego do faktu spożywania substancji psychoaktywnej. Podawana ilość alkoholu nie stoi w sprzeczności z wynikami badań toksykologicznych (k. 116). Ani jednak relacja funkcjonariusza Policji, ani treść protokołów badania trzeźwości J. J. nie wskazują, by pomiędzy badaniem na urządzeniu przenośnym a badaniem trzeźwości oskarżonego w Komisariacie I Policji, J. J. zażył lek na gardło zawierający alkohol. W ocenie Sądu, powyższe wyjaśnienia stanowią przejaw linii obrony oskarżonego obliczony na umniejszenie odpowiedzialności i dążenie do podważenia wyników badań.

Jako w pełni wiarygodne, podstawę ustaleń faktycznych stanowiły również liczne dokumenty zgromadzone w aktach sprawy z uwagi na to, że zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, prawidłowo pod względem formalnym, a ich treść koresponduje z osobowymi źródłami dowodowymi, nadto nie były przez żadną ze stron kwestionowane.

Sąd uwzględnił również wnioski należycie umotywowanej, wyczerpującej i spójnej opinii (...) w G. w zakresie toksykologii, zgodnie z którą, wynik pierwszego badania (o godz. 07:47) na urządzeniu Alkometr A.2.0, należy odrzucić jako świadczący o jakiejś nieprawidłowości. Wskazania urządzeń do kontroli pomiaru alkoholu w wydychanym powietrzu jakie odnotowano w toku postępowania w odniesieniu do oskarżonego, byłby prawidłowe przy założeniu, że J. J. zażył lek zawierający 96 % alkohol po badaniu na urządzeniu A. 6810, a przed badaniem na urządzeniu Alkometr A.2.0. Tymczasem oskarżony wyjaśniał, że zażył lek po odwiezieniu syna do szkoły, a po wyruszeniu w drogę powrotną. Następne dwa badania trzeźwości wskazują, że we krwi oskarżonego w chwili badania znajdował się alkohol, a na pierwszy wynik badania (na urządzeniu przenośnym A. 6810) nie miał wpływu alkohol zalegający w jamie ustnej. Tryb

pracy analizatora A. A.2.0. nie wymaga przeprowadzania badań co 15 minut, można przeprowadzać je bezpośrednio po sobie.

Ustalony stan faktyczny stanowił podstawę do przypisania J. J. odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Jednocześnie, ogół ustalonych okoliczności sprawy, a także stopień i postać winy, stopień społecznej szkodliwości czynu, dotychczasowy sposób życia oskarżonego oraz jego właściwości i warunki osobiste, przy spełnieniu pozostałych przesłanek, uzasadniały zastosowanie względem niego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania.

Zgodnie z art. 178a § 1 k.k., podlega karze ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Prowadzeniem pojazdu jest każda czynność wpływająca bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygająca o kierunku i prędkości jazdy. Z kolei pojazdem mechanicznym jest każdy pojazd wprawiany w ruch za pomocą własnego silnika. Dodać należy, że przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. może być popełnione w każdym ogólnodostępnym miejscu, gdzie może odbywać się ruch pojazdów. W doktrynie wskazuje się m.in. na takie miejsca, jak drogi publiczne, osiedlowe, tereny budowlane, lotniska itp. Odpowiedzialność na podstawie art. 178a § 1 k.k. jest ponoszona wówczas, gdy sprawca ma świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, a także gdy przewiduje, że w wyniku upływu czasu substancja nie uległa jeszcze wydaleni z organizmu, i na to się godzi. Przestępstwo stypizowane w art. 178a § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, które może być popełnione zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i ewentualnego. Umyślnością muszą być objęte wszystkie znamiona, w tym także znajdowanie się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Zamiar bezpośredni, jak i ewentualny uwarunkowane są świadomością, gdyż akt woli nie może być zrealizowany bez świadomości. Przestępstwo to ma charakter typu abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo. Dla jego dokonania nie jest niezbędne nastąpienie skutku. Sam fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą odpowiedzialność z tego przepisu, chociażby pojazd był prowadzony prawidłowo i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 1960 r., V K 556/60, (...) 1961, nr 1, s. 190; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1964 r., IV K 1296/61, OSNKW 1964, nr 10, poz. 152).

Zgodnie z art. 115 § 16 k.k., stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. J. J., swym zachowaniem zaktualizował przesłanki omawianego występkę. Niewątpliwie trasa, którą oskarżony poruszał się w inkryminowanym czasie, stanowiła drogi publiczne, a prowadzony przez niego samochód marki P. (...) jest pojazdem mechanicznym. Oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, co ustalono urządzeniem typu Alkometr A.2.0 gdzie pomiar

(o godzinie 7:50) dał wynik 0,26 mg/l, zaś drugi pomiar (o godzinie 7:53) dał wynik 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zważywszy na zawartości alkoholu

w 1 dm³ wydychanego powietrza – stan nietrzeźwości ma miejsce, gdy przekracza ona 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Pomiaru stanu trzeźwości

u oskarżonego, pomijając wynik wątpliwy z uwagi na możliwość wystąpienia nieprawidłowości, wskazywały 0,24 mg/l (badanie na urządzeniu A. 6810) oraz odpowiednio 0,26 mg/l i 0,27 mg/l. Przy uwzględnieniu błędu pomiarowego urządzenia Alkometr A 2.0 dla stężenia 0,25 mg/l (0,0), stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu

u oskarżonego prowadziło do stężenia 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czyli przekraczającego, choć istotnie w niewielkim stopniu, 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oceniając zachowanie oskarżonego, Sąd doszedł do przekonania, że czyn ten uznać należy za zawiniony. J. J. jest osobą dorosłą, przez to rozumiejącą podstawowe zasady etyczno-moralne oraz posiadającą określone doświadczenie życiowe. Karalność zarzucanego mu czynu jest powszechnie znana. Zdaniem Sądu, stopień winy oskarżonego nie był jednak znaczny. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, iż oskarżony przed zatrzymaniem w godzinach porannych w dniu 14 czerwca 2017 r., spożywał alkohol w postaci piwa. Zawartość alkoholu w organizmie i wynik badań przeprowadzonych na komisariacie, wskazują na to, że oskarżony faktycznie spożył alkohol w ilości i

rodzaju, jaki deklarował i nie było to bezpośrednio przed jazdą samochodem w dniu zatrzymania. J. J. powinien wziąć jednak pod uwagę, że pewna ilość alkoholu mogła pozostać w jego organizmie i nie powinien decydować się na jazdę. Jednak jego zachowanie należy oceniać inaczej niż chociażby osoby, która bezpośrednio po wypiciu alkoholu wsiada do samochodu, mając pełną świadomość tego, że znajduje się pod wpływem alkoholu i lekceważąc zagrożenie, jakie w ten sposób stwarza. W ocenie Sądu, postępowanie oskarżonego nie wynikało ze świadomego lekceważenia prawa i bezpieczeństwa innych użytkowników dróg, ale z nierozwagi i błędnej oceny sytuacji. W przedmiotowej sprawie nie zachodziły okoliczności wyłączające winę J. J. ani bezprawność jego zachowania.

W ocenie Sądu, stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie był znaczny. Przedmiotem ochrony art. 178a § 1 k.k. jest bezpieczeństwo w komunikacji,

a w konsekwencji życie i zdrowie człowieka oraz mienie. Sąd uwzględnił, że oskarżony w sposób nieznaczny przekroczył normy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu warunkujące jego odpowiedzialność karną za przestępstwo. Podkreślenia wymaga, iż kolejne badanie – przeprowadzone na komisariacie dało wynik wskazujący na tendencję wzrostową. Oskarżony został zatrzymany przez Policję do kontroli drogowej, w związku z popełnieniem wykroczenia polegającego na używaniu podczas jazdy telefonu komórkowego. J. J., prowadził pojazd w dniu 14 czerwca 2017 r. we środę, podczas porannego szczytu komunikacyjnego, w miejscu znacznego natężenia ruchu pojazdów, w okolicach głównych arterii komunikacyjnych i dużych osiedli mieszkaniowych.

W zakresie przesłanek warunkowego umorzenia postępowania, Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony J. J. w toku postępowania sądowego wyraził skruchę. Jego postawa tak w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem wskazuje, iż zrozumiał swoje nieprawidłowe zachowanie. Fakt, że przed popełnieniem przestępstwa oskarżony prowadził życie zgodne z obowiązującymi przepisami pozwala przyjąć, że zdarzenie z dnia 14 czerwca 2017 roku miało charakter incydentalny. Wskazane okoliczności pozwalają zatem na uznanie, iż oskarżony, pomimo warunkowego umorzenia postępowania, będzie w dalszym ciągu przestrzegał porządku prawnego i że już samo skierowanie aktu oskarżenia i postępowanie karne będzie dla niego wystarczającą nauką na przyszłość. Dwuletni okres próby będzie, w ocenie Sądu, adekwatną reakcją karną na niewłaściwe postępowanie oskarżonego.

Wprawdzie nietrzeźwi kierowcy są częstym zjawiskiem na drogach, jednakże nie ma podstaw, by sprawców o pewnym doświadczeniu życiowym, którzy po raz pierwszy weszli w konflikt z prawem właśnie z powodu kierowania pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu, karać dla zasady i ku przestrodze dla innych surowiej, niż gdyby dopuścili się innego przestępstwa o podobnym zagrożeniu ustawowym. W ocenie Sądu, sam fakt nagminności określonego rodzaju przestępstw nie powinien być uwzględniany na niekorzyść sprawcy, gdyż leży to poza jego czynem i zamiarem. Należy dodać, że nagminność popełniania przestępstw przez inne osoby nie zwiększa społecznej szkodliwości czynu indywidualnego sprawcy, wpływa natomiast na rozmiar zagrożenia określonego typu przestępczością w kategoriach ogólnych. W ocenie Sądu, brak jest zatem podstaw, by przestępstwo prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwym traktować bardziej surowo niż inne występki o stosunkowo łagodnym zagrożeniu karnym. Czyn przypisany oskarżonemu zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2. Brak jest racjonalnych przesłanek dla wyłączenia wobec sprawców takich przestępstw możliwości warunkowego umorzenia postępowania. Gdyby ustawodawca chciał wyłączyć możliwość warunkowego umorzenia postępowania w stosunku do tego przestępstwa, sformułowałby przepis w taki sposób, by uczynić to niemożliwym.

Sąd uznał, iż zasadne z perspektywy realizacji celów prewencji generalnej i indywidualnej, a także zadośćuczynienia społecznemu poczuciu sprawiedliwości, będzie zastosowanie wobec oskarżonego środków w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczenia pieniężnego. W związku z tym, w punkcie II. wyroku, na podstawie art. 67 § 3 k.k., orzeczono wobec oskarżonego J. J. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku, przy czym na poczet wykonywania środka karnego zaliczono okres zatrzymania dokumentu prawa jazdy, to jest od dnia 14 czerwca 2017 roku. Dolegliwość wynikająca z braku możliwości korzystania z pojazdu mechanicznego w tym okresie, w sposób dostateczny zmotywuje oskarżonego do przestrzegania zasad bezpieczeństwa w komunikacji, w tym zakazu prowadzenia pojazdu

w stanie nietrzeźwości. Zdaniem Sądu, orzeczenie wspomnianego środka dodatkowo uświadomi oskarżonemu, że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne, a skutki takiego zachowania będą zawsze uciążliwe. Określając czas obowiązywania omawianego środka na minimalnym ustawowym poziomie, Sąd wziął pod uwagę to, że zawartość alkoholu

w jednym litrze wydychanego powietrza u oskarżonego w niewielkim stopniu przekraczała granicę stanowiącą próg odpowiedzialności karnej za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Powyższe przemawiało za orzeczeniem wskazanego środka na minimalny okres.

W punkcie III. wyroku Sąd zobowiązał oskarżonego J. J. do zapłaty świadczenia pieniężnego w wysokości 2.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wobec faktu, iż w przedmiotowej sprawie zastosowano warunkowe umorzenie postępowania, Sąd ustalił wysokość tegoż świadczenia na podstawie art. 43a § 1 k.k., a więc w wysokości istotnie niższej aniżeli określona w art. 43a § 2 k.k. kwota co najmniej 5.000 złotych, którą należałoby orzec w razie wydania wyroku skazującego. Należy podkreślić, że świadczenie pieniężne na określony cel nie pełni funkcji odszkodowawczej czy restytucyjnej, lecz ma na celu zwiększenie oddziaływania na sprawcę, a także wzgląd na prewencję ogólną. W ocenie Sądu, celowe było skorzystanie z możliwości nałożenia na oskarżonego tego środka w związku z warunkowym umorzeniem postępowania, tak by dodatkowo uzmysłowić oskarżonemu niewłaściwość jego postępowania i osiągnąć wobec niego pozytywny skutek wychowawczy. Zważywszy na sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, w tym posiadane wykształcenie, charakter pracy, obowiązek alimentacyjny, orzeczona tytułem świadczenia pieniężnego kwota jest adekwatna do możliwości płatniczych oskarżonego i wagi popełnionego przestępstwa.

W punkcie IV. wyroku, na podstawie powołanych szczegółowo przepisów, zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania w całości oraz wymierzono opłatę w wysokości 80 zł. Zdaniem Sądu, wobec uzyskiwania przez oskarżonego regularnych dochodów, podane wyżej kwoty mieszczą się w możliwościach finansowych J. J..